

BAHAİLER HAKKINDA

<"xml encoding="UTF-8?">

Soru -Bahaîlerin düşüncelerinin yanlış oluşu, necis olmalarının nedeni ve onların inançlarını saflıkla kabul edenlerin durumu hakkında açıklamada bulununuz.

Genel Cevap:

Bab adıyla tanınan Alimuhammed, ilk olarak 1847 yıllarında çok farklı inanç ve kurallar ortaya çıkarmaya başlamıştır. Sonraları onun düşüncelerini kabul eden ve daha da genişleterek Bahaîliği kuran Mirza Hüseyinali Baha'dır.

Bu şahıs kitaplarında; kendisinin ve Alimuhammed Bab'ın gelmesiyle İslam dinin geçerliliğini yitirdiğini, İslami hükümlerin yürürlükten kalktığını ve Hz. Muhammed'in risaletinin sona erdiğini dile getirmiştir.

Ayrıca kendisinin Bab'dan sonra kabul edilmesi gerekilen önder ve zuhurunun vaat edildiği kimse olarak kabul etmek gerektiğini söylemektedir.

Hüseyinali Baha'nın inancına göre, yüce Allah defalarca yeryüzüne inmiştir ve son inişinde önce Bab'da, sonra da kendisinde cismi özellik kazanmıştır. Yeni şer'i hükümler çıkarmak için de; insanın kızı, kız kardeşi ve diğer yakınları ile evlenmesini mubah, bevl, gaita, köpek, domuz vb. necisleri de pak bilmiştir.

Hâlbuki Bahaîliğin bu ve buna benzer inançlarından hiçbirisi sağlam delillerle desteklenmemekte ve kabul edilebilir bir nitelik taşımamaktadır, çünkü:

1- İslam dininde zuhuru vaat edilen Mehdi'nin özellikleri rivayetlerde belirlenmiş ve böylelikle her türlü kötü amacın önü alınmıştır. Bu rivayetlerde belirtilen hiçbir özellik Bab yahut Baha'da bulunmamaktadır.

2- Peygamber efendimizin (s.a.a) hatemiyeti ve son peygamber olduğu, ondan sonra bir

peygamberin gelmeyeceği akli ve nakli delillerle ispatlanmış kesin bir inançtır.

Kuran-ı Kerim, İslam peygamberi hakkında "Hatemu'n-Nebi" tabiri kullanmaktadır, yani Hz. Muhammed (s.a.a) diğer peygamberlerin risalet ve nübüvvetini sonlandırmıştır, artık ondan sonra hiçbir peygamber gelmeyecektir.

Ayrıca İslamiyet, içerisinde hiçbir eksikliğin bulunmadığı mükemmel bir dindir, hem bu dini getiren peygamber bütün hakikatlere ulaşmıştı ve hem de bu dinin mensupları içerisinde her zaman bu hakikatlere ulaşan kimseler bulunmuştur.

Ayrıca her türlü tahrif ten de korunmuştur. Demek ki, İslam dinini tamamlayacak yahut düzeltecek yeni bir dine kesinlikle ihtiyaç duyulmamaktadır, zaten buna dayanarak şu düşüncüyü dillendirmekteyiz:

"İslam dini en mükemmel dindir, insanlık her asırda ve her zamanda tüm ihtiyaçlarının cevabını bu dinde bulacaktır ve ancak pratiğe dökmekle hidayete kavuşacaktır."

3- Yüce Allah'ın bir cisimde bulunmasının, Baha gibi bir kimsenin bedeninde kendisini göstermesinin, batıl ve yanlış bir düşünce olduğu çok açıktır. Allah'ın cisimde olmayacağı inancı dinin zaruriyatlarındandır ve bunu inkâr ettikleri için de necis olduklarına hüküm verilmiştir.

Elbette Bahaîliğe inana fakat sonra yanlış olduğunu anlayan kimse eğer tövbe eder Allah tarafından bağışlanacaktır. Bir daha bu tür yanlış ve batıl inançları, dile getirmesi caiz değildir.

Geniş Cevap:

Bahaîlere göre Hüseyinali Baha'nın yazmış olduğu iki kitap çok önemlidir, onlar bu iki kitabı "şariat ve vahiy" olarak telakki etmektedirler. Bu kitaplardan birincisi;

Kitab-ı İykan'dır, sözde Bağdat'ta kendisine vahyedilmiştir. İkincisi; Kitab-ı Akdes ki, bunun da Akka'da kendisine vahyedildiğini iddia ediyor. Bu kitapların dışında yine bir takım yazıları ve mektupları bulunmaktadır, örneğin: Kitab-ı Mübin, Kelimat-ı Meknune, Heft Vadi.

Mirza Hüseyinali'nin bu kitaplarda söylemiş olduğu ana inancı řu şekilde özetleyebiliriz: Kendisinin ve Bab'ın zuhuru ile İslam dini kaldırılmıştır, Hz. Muhammed'in risaleti sona ermiş ve onun yerine Cemal-ı Akdesi İlahi'nin risaleti ve hâkimiyeti başlamıştır.

Kendisine vahyedilen bu iki kitap önceki tüm kitapları kapsamakta ve onları yürürlükten kaldırmaktadır,

artık ahkâmıla ilgili her konuda müracaat edilecek tek kitap onunkidir.[1] Allah, Hüseyinali Baha'nın bedeninde tecelli etmiş ve cismaniyet kazanmıştır,

bundan sonrada defalarca bu şekilde bir bedende dünyaya gelecektir, ama bu Hz. Muhammed, Bab ve Baha'dan bin yıl sonra olacaktır, bin yıldan önce Allah tecessüm bulmayacaktır.[2]

Mübin adlı kitabında kendisini tanrıların tanrısı ilan etmektedir.[3]

Kitab-ı Akdes'te diyor: Allah'ın kullarına ilk farz kıldığı şey; vahyin kaynağının ve tecellisinin bilinmesidir ki oda benim. Ben, evrenin yaratılışında ve onun idaresinde Allah'ın yerinde bulunmaktayım.[4]

Ayyam-ı Tis'e kitabında doğumu hakkında şunları yazıyor: Lem yelid ve lem yuledin doğmuş olduğu bu sabahlara aferinler olsun.[5]

Kitab-ı İykan'da şöyle diyor: Eğer Hüseyin Beşreviye[6] olmasaydı, Allah arşa oturmazdı.

Yine Kitab-ı Mübin'de İngiltere kraliçesine hitaben şunları yazıyor: Ey Britanya'daki Kraliçe! Rabbinin sesine kulak ver ki kâinatın efendisi ve kralıdır o. Aziz ve hakîm olan benden başka bir tanrınız yoktur.[7]

Abdulbaha'nın Mektuplar kitabında, Hüseyinali Baha'dan řu şiir nakledilmekte: Bütün ilâhlar, benim emrimin sızıntılarından ilâh oldular. Bütün rabler benim hükmümün esintilerinden rab kesildiler.

İşraki Haveri, Rehik-i Mahtum kitabında şunları yazıyor: Muhammed peygamberin nübüvvetiyle peygamberlik son buldu, buda artık peygamberin gelmeyeceğini bizzat Allah'ın Baha ile zuhur

edeceğini gösterir.[8]

Bahaîlikteki İnançlar Ve Kurallar

Bahaîliğin dinî vazifeleri Kitab-ı Akdes'te toplanmıştır, onlardan bazıları şunlardır:

- Babanın eşi hariç, yakınlar dâhil tüm kadınlarla evlilik yapılabilir: "Haram kılındı sizlere sadece babalarınızın eşleri."[9]
- Evli birisiyle zina yapmanın cezası yoktur.[10]
- Her şey paktır, hatta bevl, gaita, köpek, domuz, sperm vb. paktır, bunlar necis sayılmazlar.[11]
- Hac sadece erkeklere farzdır. O da Bağdat'ta Baha'nın yahut Şiraz'da Bab'ın evini ziyaret etmekle yerine getirilmiş olur.[12]
- Çocuk edinmek için evlilik farzdır. Eğer evlenen biri kendi eşinden hamile kalamıyorsa, bir başkasından yardım alabilir. Ancak yardım alacağı kimsenin Bahaîlerden olması gerekir.
- Altın ve gümüş tabakta yemek yemenin bir sakıncası yoktur, müzik helâldir, erkekler ipek elbise giyebilirler.
- Kible, Baha'nın kabrinin bulunduğu Akka şehridir.[13]

Ayrıca Kitab-ı Akdes'te şunları da okumaktayız: Bahaîler devlete, devlet başkanlarına ve hâkim sisteme itiraz etme hakkına sahip değildir, bunun yerine kalpler ve gönüllerle ilgilenmek gerekir.[14]

Dikkat edilmesi gereken bir nokta da; Bahaîlerin bulundukları her ülkede, oraya hâkim olan inanç sistemiyle kendilerini uyuşturmaya çalışmalarıdır. Örneğin, Hindistan'da Hindu inancında olan Allah'ın cisimde tecelli edip,

bir beden de bulunması inancını daha çok kabullenmektedirler. Amerika ve Avrupa'da

yaşayanlar eşitlik, insan hakları gibi değerleri ön plana çıkarmaktadırlar.

Şintoların yanında birçok tanrıya inandıklarını söylemekte, Hristiyanların içinde Allah'ın insan şeklinde yeryüzüne indiğini ve Müslüman toplumlarda da tevhidi kabul ettiklerini dile getirmekte.[15]

Bahaîliğin Reddine Deliller

1- Mirza Hüseyinali Baha'nın yukarıda getirmiş olduğumuz sözlerinden, onun açıkça Bab'a inandığını ve kaimiyetini kabul ettiğini görmekteyiz. Hâlbuki İslamiyet'te nakledilen güvenilir hadislerde, beklenen Mehdi'nin özellikleri hiçbir şüpheyi yer vermeyecek şekilde belirtilmiştir.[16] O özelliklerden bazıları şunlardır:

Babasının ismi Hasan'dır (hadis: 147) , annesi kenizlerin efendisi ve üstün bir kadındır (hadis: 9) , on ikinci ve son imamdır (hadis: 136) , Hz. Ali'nin (a.s) evlatlarındandır (hadis: 214) , Allah Resulünün (s.a.a) kızı Hz. Fatıma'nın (s.a) evlatlarındandır (hadis: 192),

Hz. Hasan (a.s) ve Hz. Hüseyin'in (a.s) evlatlarındandır[17] (hadis: 107), imam Hüseyin'in (a.s) evlatlarındandır (hadis: 185), Hz. Hüseyin'in (a.s) soyundan dokuzuncu evladındır (hadis:

148), Hz. Zeynel Abidin'in (a.s) evlatlarındandır (hadis: 185), imam Bakır'ın (a.s) soyundan yedinci evladındır (hadis: 103), imam Sadık'ın (a.s) soyundan altıncı evladındır (hadis: 99),

imam Kazım'ın (a.s) soyundan beşinci evladındır (hadis: 98), imam Rıza'nın (a.s) soyundan dördüncü evladındır (hadis: 95), imam Taki'nin (a.s) soyundan üçüncü evladındır (hadis: 60), ve imam Taki'den (a.s) sonra imam olan Hasan Askeri'nin (a.s) oğludur (hadis:146) . Onun için iki gizlilik dönemi bulunmaktadır.

Bu gibi benzeri hadislerde zuhurunun vaat edildiği Mehdi'nin özellikleri tek tek buyrulmuştur ve bu özelliklerden hiçbirisi Bab ve Baha'da bulunmamaktadır, bu yüzden âlimlerimiz onların bu iddiasına sert bir şekilde karşı çıkmışlardır.

2- Hüseyinali Baha, Alimuhammed Bab'ın kaimiyetini ve onun yeni bir din getirdiğini kabul

etmekte, sonra Allah'ın bedeninde kendisini gösterdiğini ve başlı başına bir şariat insanlığa sunduğunu söylemektedir.

Oysa tüm Müslümanların ortak görüşüne göre; Hz. Muhammed (s.a.a) son peygamberdir ve ondan sonra ne yeni bir peygamber gelecek ve ne de yeni bir din. İslam âlimleri bu çok açık inanç için birçok nakli ve akli deliller getirmişlerdir.

Nakli Deliller:

Yüce Allah, Kuran'ı Kerim'de açıkça Hz. Peygamberin (s.a.a) " Hatemen Nebiyyin " olduğunu buyurmaktadır: "Muhammed içinizden hiçbir erkeğin babası değildir,

lâkin Allah'ın resulü ve peygamberlerin sonuncusudur (hatemen nebiyyin)." [18] Arap literatüründe "hatem" son veren anlamında kullanılmıştır, eskiler yüzüğün kaşına çizim yaparlardı ve onu mühürlemek için kullanırlardı,

bu özelliğe sahip yüzüklere hatem denir, ama kaşı çizimsiz olan yüzükler için "fetehe" kelimesi kullanılır.[19]

İbn-i Kesir kendi yazmış olduğu tefsirde, bu ayetin tefsirini yaparken Peygamberden (s.a.a) bir hadis nakletmekte ve hatemun nebi oluşunu diğer peygamberlere bir üstünlüğü olarak buyurmaktadır.

Nehcül Belağa'da da kaç yerde Hz. Ali (a.s) Peygamber efendimizden (s.a.a) "hatemu resul" olarak bahsetmektedir.[20]

Bunların dışında Kuran'ı Kerim'de yine bazı ayetlerden nübüvvetin son bulduğuna dair delil getirebiliriz: Bir: İslamiyet'in tüm zaman ve mekânlardaki insanlar için olduğunu bildiren ayetler.[21] İki:

İslam dinini tek ilahi hak din olarak tanıtan ayetler. Bu ayetlerden istisnasız diğer dinlerin, tüm zaman ve mekânlarda İslam'ın mukabilinde batıl olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla Bahaîlerin:

"Peygamberin hatemul enbiya olmasından maksat, diğer peygamberlerin ziynet ve süsü olduğudur" sözü tamamen yanlıştır, zira bu söz ne sözlük anlamıyla uyuşmakta ve ne de müfessirlerin, sahabelerin anlamalarıyla bağdaşmaktadır.[22]

Ayrıca Allah Resulünün (s.a.a) buyurmuş olduğu hadislerden de şu anlaşılmaktadır: İslam peygamberinden sonra başka bir peygamber olmayacaktır. Bunu beyan eden rivayetlerde,

Bahâîlerin başka anlamalara yoracağı hatem kelimesi de kullanılmamıştır.[23] Örneğin Hz. Peygamber (s.a.a), Hz. Ali'ye (a.s) hitaben şöyle buyuruyor: "Ya Ali! Sen bana Harun'un Musa'ya olan nisbeti gibisin, fakat benden sonra peygamber gelmeyecektir."

Akli Deliller:

İnsanoğlu yaratılışı ve fıtratı gereği Allah'ı arayan bir varlıktır.[24] Lakin bu fıtrat sayesinde kabul edilen her dinin, hak olacağı diye bir şey söz konusu değildir. Fıtrat sadece Allah'ı bulma ve ona tapınmaya doğru bir eğilimdir,

hakı bulmak için fıtratın yanı sıra basiretten de yararlanılmalıdır. Yüce Allah insanoğlu için iki çeşit peygamber göndermiştir; bunlardan biri her insanda bulunan akıl, diğeri de dışarıda bulunan peygamberlerdir.

Peygamberler, aklın yetersiz olduğu yerlerde ona yardımcı olmak, aklın ulaşamadığı öğretilere insanı ulaştırmak için gelmişlerdir.[25] Peygamberler hidayetin açık yolunu bizlere göstermek için gelmişlerdir.[26]

Fakat peygamberler iki kısıtlama ve bir tehlike ile karşı karşıyaydılar; bu kısıtlamalardan birincisi bizzat o peygamberden[27] ve ikincisi de muhataplarından[28] kaynaklanmaktaydı. Tehlike ise, getirmiş olduklarının tahrif edilip, değiştirilmesidir.

İşte bu yüzden gelen yeni din eski dini tamamlayan ve onu düzenleyendir, demek ki peygamberler birbirlerini tamamlamaktadırlar. Öyleyse tüm peygamberlerin en üstünü, ilahi öğretide doruklara ulaşmış bir peygamber geldiğinde artık peygamberlik sona ermiştir, çünkü ondan daha üstün ve onu tamamlayacak başka hiçbir peygamber bulunmamaktadır.

Peygamberler ümmetlerinin önderleriydi ve O (s.a.a) peygamberlerin önderi. Diğer taraftan Peygamberimizin (s.a.a) ümmetinden hiç olmazsa bir grubu; akli ve kültürel yönden üstün öğretileri olduğu gibi alabilecek kapasitedeydiler.[29]

Bu iki kısıtlamanın ortadan kalkmasıyla, İslam tüm mesajını yani ilahi hidayetini hepsini sunabilmiştir (bir kısmını da önceki peygamberler sunmuştu). Bu da İslam'ın mükemmel[30] ve son din olduğunu gösterir.

Diğer taraftan tahrif tehlikesi bulunmaktaydı, öyleyse son din tahriften ve gelecek zamanlarda değişime uğramaktan korunmuş olmalıdır. İslam dini tahriften korunmayı da iki faktör ile gerçekleştirmiştir:

Bir: asıl kaynağın tahriften korunması.[31] İki: Her dönemin ihtiyaçlarına cevap vermek için doğru yöntemlerin belirlenmesi. Bu yöntemleri bilen herkes ana kaynaklara müracaat ederek gereksinimleri karşılayabilir.[32]

Tüm bunlardan çıkaracağımız sonuç; İslam dininin mükemmel ve insanlık için yeterli bir din olduğudur, dolayısıyla son dindir ve yeni bir dine yahut peygambere gerek duyulmamaktadır.

3- Hüseyinali Baha sadece yeni bir din ve şariat getirdiği iddiasıyla yetinmemiş, üstelik bir de Allah'ın kendisinde hulul ettiğini söylemiştir. Açıkça Allah'ın bir bedende var olacağını ve cismi özellikler kazanacağını söylemiştir. Bu asılsız sözlerin yanlış olduğu o kadar açıktır ki, delil getirmeye bile gerek duymuyoruz.

Velhasıl Bahaîliğin bu tür inançları Müslümanların, onların dinin zaruriyatını inkâr ettikleri kanısını taşımalarına neden olmuştur.[33] Dinin zaruriyatını inkâr eden kimse kâfir hükmündedir,

kâfir ise necistir.[34] Bu delilden başka, fıkıh kitaplarında kâfirlerin necis olduklarına dair diğer deliller genişçe işlenmiştir.[35]

Yüce Allah, kim olursa olsun kullarının her türlü günahını affedendir. Bahaîliğe inan ve onları yanlış görüşlerini kabul eden kimse, eğer tövbe eder, o düşünceleri bırakır ve İslami inançları kabul ederse, şüphesiz Allah affedecektir.

Fakat sonra Bahaîliğin inançlarını başka yerlerde itiraf etmesi ve bu inançları dile getirmesi doğru olmadığı gibi, caiz de değildir.[36]

[1] Mekatib-i Abdulbaha, c. 1,s. 343.

[2] Hatemiyet-i Peyamber-i İslam, s.72 – 75.

[3] Aynı, s. 229. Bu iddiasını yine 323. sayfada açıkça tekrar etmiştir.

[4] Kitab-ı Akdes, s.1.

[5] Aynı, s.50.

[6] Hüseyin Beşreviye, Baha'nın Bab'a inanıp, onu kabul etmesini sağlayan kimsedir. Danişname-i Cehan-i İslam, c.4,s.733.

[7] Kitab-ı Mübin, s.80.

[8] Rehik-i Mahtum, c.1,s.78.

[9] Kitab-ı Akdes, s.253.

[10] Aynı, s.300.

[11] Aynı, s.142.

[12] Aynı, s.68.

[13] Hatemiyet-i Peyamber-i İslam, s.82.

[14] Kitab-ı Akdes, s.225.

[15] Bkz: Hatemiyet-i Peyamber-i İslam, s.72- 85; Firek ve Mezahib-i Kelami, s.343- 350.

[16] Bkz: Lütfullah, Safi Gulpeygani, İmamet ve Mehdeviyet, c.3,s.63- 70. Bu değerli ve bilimsel eserde Hz. Mehdi'nin (a.f) 40 özelliği sıralanmıştır ve bu özelliklerin hiçbiri Bab ile uyusmamaktadır.

[17] İmam Bakır'ın eşi, imam Hasan'ın kızı Fatıma olduğu için bu yönden Hz. Mehdi imam Hasan'ın soyundan da gelmektedir.

[18] Ahzap- 40.

[19] İrabu'l-Kuran Ve Beyanihi, c.3,s.44; Akrebu'l-Mevarid, c.1,s.257 ve c.3,s.319.

[20] Nehc'ül Belağa'nın71, 172 ve 133. hutbeleri.

[21] "Âlemlere uyarıcı olsun diye..." (Furkan,1). "Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik..." (Sebe,28).

[22] el- Mizan, c.16,s.345.

[23] Bu konuda Peygamberden (s.a.a) çok fazla rivayet bulunmaktadır, öyle ki Mir Hamid Hüseyin Abakat eserinde başlı başına bir cilt ayırmıştır.

[24] Bu düşüncenin; Kurani, akılsal, tarihsel ve psikolojik delillerini, araştırmacı- yazar Mehdi Hadevi'nin yazmış olduğu Baverha Ve Porseşha kitabında, s. 17- 21'de bulabilirsiniz. Ayrıca bkz: Allame Meclisi, Biharul Envar, c.8,s.1,h.1.

[25] Baverha Ve Porseşha, s.46- 58.

[26] Aynı, s.21- 24.

[27] Peygamberlerin hepsinin makamı ve derecesi bir değildi, bu yüzden ilahi öğretileri almakta bir takım sınır ve kısıtlamalar içerisindeydiler.

[28] Peygamberlerin muhatapları, sadece bilgi, akli kabiliyet ve yetiştiği kültür oranında ancak o peygamberin öğretilerinden yararlanabilmekteydiler.

Zaten daha fazlasını kaldıramazlardı, bu yüzden peygamberler muhataplarının anlayamayacağı hakikatleri söylemezlerdi. Aynı, s.24.

[29] Son din, hem kendi döneminin insanların kültürel ve akli kapasiteleriyle yakından alakalıdır ve hem de gelecek nesillerinkiyle. Dolayısıyla son dinin değiştirilmekten koruyup ve olduğu gibi kavrayarak gelecek nesillere aktarmayı başaracak kimseler bulunacaktır.

Bunu genel olarak düşünmek ve her insanın tek başına dine müracaat etmesiyle onu anlayacağını ve koruyacağını düşünmek doğru değildir. Öyleyse hatemiyetin ve bir dinin son din olmasının nedeni;

muhataplarının fıkri yönden mükemmel olmaları ve artık dine ihtiyaç duymamaları yahut o öğretileri anlamak için artık peygambere gereksinimleri olmaması değildir.

[30] Mükemmel din; insanların her zaman ve her mekânda karşılaştıkları tüm ihtiyaçlarına cevap verebilen dindir. İslam dini bu özelliği kendisinde bulunduran yegâne dindir. Bkz: Baverha ve Porseşha, s.59- 81.

[31] Bkz: Mebani-i Kelami-i İctihad, Mehdi Hadevi, s.45- 59.

[32] Merhum İmam Humeyni, bu yöntemin adını "Fıkh-i Cevahiri" yahut "Fıkh-i Sünneti" olarak buyurmaktadır. Bkz: Baverha Ve Porseşha, s.28- 31.

[33] Mecme Fıkhi İslami, s.84- 85.

[34] İmam Humeyni, Tehrir'ul Vesile, c.1,s.118- 119.

[35] Muhammedali Giraami, el-Muallegat Alal Urvetul Vuska, c.1,s.86-90.

[36] Bu konu hakkında ayrıca bakınız: Prof. Abdülbaki Gölpınarlı, 100 Soruda Tarikatlar